

Abstrakt

Súčasná diplomová práca sa v literárne prehľadovej časti zameriava na diagnózu diabetes mellitus a negatívne dopady diabetu na psychické zdravie a sociálne vzťahy diagnostikovaných pacientov, nazývané ako diabetický distres. Vo výskumnej časti sa sledovala zmena diabetického distresu meraného Škálou diabetického distresu (DDS) a glykovaného hemoglobínu HbA1c na začiatku, na konci a 6 mesiacov po skončení skupinového edukačného kurzu. Skupinu tvorilo 66 českých osôb s diagnostikovaným diabetom 2. typu (priemerný vek 62 rokov, SD = 9,77; medián = 63,5). Zvýšený diabetický distres (hodnota DDS $\geq$ 2) v 1. meraní DDS vykazovalo 15 osôb z 52 (29%).

Medzi začiatkom a koncom kurzu došlo k signifikantnému zníženiu HbA1c ($\chi^2(2) = 22,5$; $p < 0,001$), pričom táto nízka úroveň bola zachovaná aj po 6 mesiacoch. Medzi 1. a 2. meraním DDS došlo u 45 osôb k nesignifikantnému zníženiu ($W = 509$; $p = 0,098$). Štatisticky signifikantné zníženie diabetického distresu sa zaznamenalo medzi 1. a 2. meraním DDS len u tých 23 osôb, ktoré absolvovali aj 3. meranie DDS ($\chi^2(2) = 9,50$; $p = 0,002$) – bolo by vhodné uskutočniť ďalší výskum v tejto oblasti. Ďalej sa v našej vzorke nenašiel signifikantný rozdiel medzi pohlaviami, DDS a HbA1c, ani sa nenašiel signifikantný súvis DDS a HbA1c medzi 1. až 3. meraním.

Výsledky tejto práce platia len pre našu výskumnú vzorku a nie je možné ich aplikovať pre všetkých Čechov s diabetom mellitus 2. typu.

Kľúčové slová

Diabetes mellitus, diabetický distres, DDS, HbA1c.